

Sygn. akt I C 1057/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Michał Jank

Protokolant: staż. Anna Bohm - Staniszevska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2016 w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa **P. M.**

przeciwko **A. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powoda P. M. kwotę 1237,73 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści siedem złotych 73/100) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 16 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 73,04 zł (siedemdziesiąt trzy złote 4/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

I C 1057/15

UZASADNIENIE

Powód P. M. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 2710,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu oraz w toku postępowania wskazał, iż kwota ta stanowi nadpłacone przez niego świadczenia alimentacyjne, które komornik ściągnął wskutek złożonego przez pozwaną wniosku egzekucyjnego. Pozwana przez swoje niezgodne z prawem działanie (wprowadzenie komornika w błąd co do istnienia zaległości alimentacyjnej) wyrządziła powodowi szkodę polegającą na tym, iż bezprawnie ściągnięto od niego alimenty oraz koszty postępowania egzekucyjnego.

W toku postępowania powód rozszerzył swoje żądanie o zapłatę kwoty dodatkowo 83 zł, która to kwota stanowi różnicę między tym, co ściągnął od niego komornik, a tym, co następnie zostało mu zwrócone. Powód wskazał, iż to na skutek działań pozwanej komornik w dalszym ciągu prowadził postępowanie egzekucyjne mimo braku zaległości alimentacyjnej i wskutek tej egzekucji ściągnięto od niego kwotę, której zwrotu się domaga.

Pozwana w toku postępowania wniosła o oddalenie powództwa wskazując, iż egzekucja była w pełni uzasadniona i została zakończona dopiero wtedy, gdy cała zaległość została spłacona. Nie doszło więc do sytuacji, w której alimenty byłyby nadpłacone przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ugodą sądową z dnia 4 maja 2010 r. zawartą w sprawie (...) powód P. M. zobowiązał się do zapłaty na rzecz małoletniego N. M. kwoty 400 zł miesięcznie płatnych do 10 – ego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego powoda A. K. począwszy od 1 maja 2010r.

Na mocy powyższej ugody, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, A. K. w dniu 17 lipca 2013 r. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. B. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec powoda.

W treści wniosku egzekucyjnego wskazała, iż wnosi o egzekucję zaległych alimentów w wysokości 900 zł z odsetkami oraz bieżących alimentów od 1 lipca 2013 r. po 400 zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami.

/dowód: tytuł wykonawczy i wniosek egzekucyjny – k. 1 i 2 akt (...)

Do dnia złożenia przez pozwaną wniosku egzekucyjnego powód dokonywał wpłat w datach i wysokościach wskazanych w kolumnie drugiej i trzeciej tabeli. Odsetki od dnia wymagalności poszczególnego świadczenia alimentacyjnego do dnia zapłaty obrazuje kolumna czwarta tabeli.

Miesiąc świadczeń alimentacyjnych	Data wpłaty	Kwota (w zł)	Odsetki (w zł)
Maj 2010	10.05.2010	400	-----
Czerwiec 2010	14.06.2010	400	0,57
lipiec 2010	13.07.2010	400	0,43
sierpień 2010	13.09.2010	400	4,84
wrzesień 2010	31.10.2010	400	7,27
październik 2010	20.10.2010	231	5,84
październik 2010	5.01.2011	169	5,24
listopad 2010	5.01.2011	231	4,61
listopad 2010	12.03.2011	169	7,34
grudzień 2010	12.03.2011	264	8,65
grudzień 2010	14.06.2011	136	9,01

styczeń 2011	14.06.2011	400	22,08
luty 2011	14.06.2011	84	3,71
luty 2011	21.07.2011	316	18,12
marzec 2011	21.07.2011	284	13,45
marzec 2011	23.08.2011	116	6,86
kwiecień 2011	23.08.2011	34	1,63
kwiecień 2011	9.09.2011	366	19,81
maj 2011	9.09.2011	244	10,60
maj 2011	10.10.2011	156	13,30
czerwiec 2011	10.10.2011	400	17,38
lipiec 2011	10.10.2011	44	1,44
lipiec 2011	14.11.2011	356	16,10
sierpień 2011	14.11.2011	400	13,68
wrzesień 2011	14.11.2011	44	1,02
wrzesień 2011	12.12.2011	356*	11,79
październik 2011	12.12.2011	400*	8,98
listopad 2011	12.12.2011	400*	4,56
grudzień 2011	12.12.2011	400*	0,28
styczeń 2012	13.01.2012	650**	0,43
luty 2012	17.02.2012	650**	1,00
marzec 2012	9.03.2012	500**	-----

kwiecień 2012	17.04.2012	400	1,00****
maj 2012	15.06.2012	400	5,13
czerwiec 2012	10.08.2012	400	8,69
lipiec 2012	12.07.2012	400	0,28
sierpień 2012	12.09.2012	400	4,70
wrzesień 2012	15.10.2012	400	4,99
październik 2012	26.11.2012	150	2,51
październik 2012	19.12.2012	250	6,23
listopad 2012	19.12.2012	150	2,08
listopad 2012	16.01.2013	200	4,77
listopad 2012	01.02.2013	50	1,48
grudzień 2012	01.02.2013	150	2,83
grudzień 2012	18.02.2013	200	4,99
grudzień 2012	08.03.2013	50	1,57
styczeń 2013	08.03.2012	350	7,11
luty 2013	(brak wpłaty)	-----	
Marzec 2013	(brak wpłaty)	-----	
kwiecień 2013	15.04.2013****	400	0,71
maj 2013	14.05.2013****	400	0,57
czerwiec 2013	12.06.2013****	400	0,28
lipiec 2013	4.07.2013****	400	----

* Z wpłaty kwoty 1640 zł dokonanej w dniu 12 grudnia 2011 r. pokryto należność alimentacyjną częściowo za wrzesień 2011 r., a także za październik, listopad i grudzień 2011 r. Pozostała kwota 84 zł pokryła należność odsetkową powstałą z tytułu nieterminowego uiszczania należności alimentacyjnych.

** Odnosnie kwot uiszczonych w dniach 13 stycznia 2013 r. – 650 zł, w dniu 17 lutego 2012 r. – 650 zł oraz w dniu 9 marca 2012 r. – 500 zł Sąd miał na uwadze, iż powód w tytule przelewu nie wskazał, na jaką konkretnie należność uiszcza te kwoty. Na dzień dokonania tych wpłat powód nie miał żadnych zaległości alimentacyjnych w zakresie świadczeń głównych. Brak było podstaw do zaliczania nadwyżek powstałych wskutek dokonania tych trzech wpłat (powyżej 400 zł miesięcznie) na poczet przyszłych należności alimentacyjnych. Przede wszystkim bowiem ugoda sądowa określała jedynie minimalny obowiązek alimentacyjny powoda, co nie wykluczało jego świadczeń alimentacyjnych w wyższej wysokości. W tytule przelewów tych kwot nie wskazano, iż wpłata dotyczy przyszłych świadczeń alimentacyjnych. Nie można więc uznać, iż powód chciał, aby wpłacone kwoty zaliczone były na poczet należności przyszłych. Z drugiej zaś strony nie można wykluczyć, że powód chciał w momencie dokonywania tych wpłat zwiększyć dobrowolnie swoje świadczenia alimentacyjne wobec syna. Ponadto powód nie złożył nigdy oświadczenia o potrąceniu tych nadwyżek z jego obowiązkami alimentacyjnymi za kolejne okresy.

*** Należność odsetkowa, o której mowa powyżej, dotycząca okresu od maja 2010 r. do 17 kwietnia 2012 r. wynosiła łącznie 241,02 zł. Należność ta została pokryta ze wspomnianej powyżej kwoty 84 zł (z wpłaty z 12 grudnia 2011 r.) oraz z kwoty 157,02 zł powstałej z nadpłaty kwoty uiszczonej 13 stycznia 2012 r.

**** W miesiącach kwiecień – lipiec 2013 r. powód dokonując przelewu wskazywał, za jaki miesiąc uiszcza należność. Wpłacone kwoty zaliczone zostały zgodnie z oświadczeniem powoda wyrażonym w tytule przelewu

Na dzień złożenia wniosku egzekucyjnego zaległość alimentacyjna powoda względem jego syna wynosiła łącznie 956,97 zł.

Na powyższą kwotę składały się:

- 50 zł – brakująca część świadczenia alimentacyjnego za styczeń 2013 r.
- 400 zł - brakujące świadczenie alimentacyjne za luty 2013 r.
- 400 zł - brakujące świadczenie alimentacyjne za marzec 2013 r.
- 106,97 zł – należne odsetki obejmujące:
 - należność odsetkową od kwoty 50 zł za okres od 11 stycznia 2013 r. do dnia 17 lipca 2013 r. – 3,35 zł
 - należność odsetkową od kwoty 400 zł za okres od 11 lutego 2013 r. do dnia 17 lipca 2013 r. – 22,37 zł
 - należność odsetkową od kwoty 400 zł za okres od 11 marca 2013 r. do dnia 17 lipca 2013 r. – 18,38 zł
- odsetki od nieterminowo uiszczanych należności w okresie od maja 2012 do lipca 2013 r. zgodnie z powyższą tabelą

/dowód: dowody wpłat – k. 17-25/

W dniu 4 września 2013 r. powód wpłacił w toku egzekucji kwotę 1072,61 zł, z czego

wierzycielowi reprezentowanemu przez pozwaną przekazano kwotę 876,88 zł.

Łączna zaległość odsetkowa od kwoty 850 zł (brakujące świadczenia należne za okres styczeń – marzec 2013 r.) do dnia 4 września 2013 r. wyniosła 121,80 zł (106,97 zł + odsetki od dnia 18 lipca 2013 r. do 4 września 2013 r.).

Kwota 876,88 zł pokryła należność odsetkową w wysokości 121,80 zł, a także zaległe alimenty za styczeń 2013 r. – 50 zł, za luty 2013 r. – 400 zł oraz za marzec 2013 r. w wysokości 305,80 zł.

W wyniku powyższego zaliczenia do zapłaty pozostała część świadczenia alimentacyjnego za marzec 2013 r. w wysokości 94,92 zł. oraz odsetki od tej kwoty od dnia 5 września 2013 r.

/dowód: potwierdzenie wpłaty – k. 16, karta rozliczeniowa – akta(...)/

Pismami z 6 i 25 marca 2014 r. powód wezwał pozwaną do wycofania wniosku egzekucyjnego wskazując, iż cała zaległość alimentacyjna została uregulowana.

/dowód: pisma z 6 i 25.03.2014 r. – k. 27 i 28/

Po złożeniu przez pozwaną wniosku egzekucyjnego powód dokonywał wpłat w datach i wysokościach wskazanych w kolumnie drugiej i trzeciej poniższej tabeli. Odsetki od dnia wymagalności poszczególnego świadczenia alimentacyjnego do dnia zapłaty obrazuje kolumna czwarta tabeli.

Miesiąc świadczeń alimentacyjnych	Data wpłaty	Kwota (w zł)	Odsetki (w zł)
Sierpień 2013	07.08.2013****	400	-----
wrzesień 2013	06.03.2014****	400	25,22
październik 2013	06.03.2014****	400	20,94
listopad 2013	12.11.2013****	400	0,28
grudzień 2013	11.12.2013****	400	0,14
styczeń 2014	10.01.2014****	400	-----
luty 2014	10.02.2014****	400	-----
marzec 2014	6.03.2014****	400	-----
kwiecień 2014	9.04.2014****	400	-----

**** W sierpniu 2013 r. i następnych miesiącach powód dokonując przelewu wskazywał, za jaki miesiąc uiszcza należność. Wpłacone kwoty zaliczone zostały zgodnie z oświadczeniem powoda wyrażonym w tytule przelewu

Pismem wniesionym do Komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne w dniu 22 kwietnia 2014 r. pozwana oświadczyła, iż na dzień 22 kwietnia 2014 r. zaległość alimentacyjna wynosi 1166 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Rzeczywista zaległość alimentacyjna powoda na ten dzień wynosiła 129,28 zł.

Na kwotę tę składały się:

- kwota 94,92 zł – część należności alimentacyjnej za marzec 2013 r.

- odsetki od kwoty 94,92 zł od dnia 5 września 2013 r. do dnia 22 kwietnia 2014 r. – 7,78 zł

- odsetki od nieterminowo regulowanych należności alimentacyjnych w okresie wrzesień – grudzień 2013 r. – łącznie 46,58 zł przy czym kwota ta została pomniejszona o kwotę 20 zł uiszczoną w dniu 6 marca 2014 r.

/dowód: pismo z 22.04.2014 r. – k. 67 akt (...) potwierdzenia wpłat – k. 11-15/

W dniu 22 kwietnia 2014 r. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne co do roszczeń wierzyciela w kwocie 3092,78 zł . Jednocześnie ustalił koszty postępowania egzekucyjnego – opłatę egzekucyjną w wysokości 159,60 zł i obciążył nią powoda.

/dowód: postanowienie z 22.04.2014 r. – k. 81akt(...)

W następnych miesiącach powód dokonywał wpłat w datach i wysokościach wskazanych w kolumnie drugiej i trzeciej poniższej tabeli. Odsetki od dnia wymagalności poszczególnego świadczenia alimentacyjnego do dnia zapłaty obrazuje kolumna czwarta tabeli.

Miesiąc świadczeń alimentacyjnych	Data wpłaty	Kwota (w zł)	Odsetki (w zł)
maj 2014	7.05.2014****	400	----
czerwiec 2014	9.06.2014****	400	----
lipiec 2014	8.07.2014****	400	----
sierpień 2014	6.08.2014****	400	----
wrzesień 2014	15.09.2014****	400	0,71
październik 2014	13.10.2014****	400	0,43
listopad 2014	12.11.2014****	400	0,28
grudzień 2014	10.12.2014****	400	----
styczeń 2015	10.01.2015****	400	----

**** W maju 2014 r. i następnych miesiącach powód dokonując przelewu wskazywał, za jaki miesiąc uiszcza należność. Wpłacone kwoty zaliczone zostały zgodnie z oświadczeniem powoda wyrażonym w tytule przelewu

Zaległość alimentacyjna na dzień 19 stycznia 2015 r. wyniosła łącznie 139,53 zł. Na kwotę tę składały się:

- 129,28 zł – zaległość alimentacyjna z odsetkami na dzień 22 kwietnia 2014 r.

- 1,42 zł- odsetki od nieterminowo uiszczanych należności alimentacyjnych w okresie wrzesień – listopad 2014 r.

- 8,83 zł – odsetki od kwoty 94,92 zł za okres od 23 kwietnia 2014 r. do 19 stycznia 2015 r.

/dowód: potwierdzenia wpłat – k. 4-10/

W dniu 12 sierpnia 2014 r. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne co do roszczeń wierzyciela w kwocie 1600 zł . Jednocześnie ustalił koszty postępowania egzekucyjnego – opłatę stosunkową z art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w wysokości 75,04 zł i obciążył nią powoda.

/dowód: postanowienie z 12.08.2014 r. – k. 105 (...)

W dniu 5 stycznia 2015 r. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne co do roszczeń wierzyciela w kwocie 1600 zł . Jednocześnie ustalił koszty postępowania egzekucyjnego – opłatę stosunkową z art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w wysokości 240 zł i obciążył nią powoda.

/dowód: postanowienie z 5.01.2014 r. – k. 123 (...)

W dniu 19 stycznia 2015 r. Komornik Sądowy wyegzekwował od powoda kwotę 1931,79 zł z czego wierzyciel reprezentowany przez pozwaną otrzymał kwotę 1492,57 zł.

Z kwoty tej pozwana oddała powodowi kwotę 115,31 zł, pozostawiając kwotę 1377,26 zł ((...),57-115,31 zł = 1377,26 zł).

Nadpłacona przez powoda na dzień 19 stycznia 2015 r. należność alimentacyjna wyniosła 1237,73 zł (1377,26 zł -139,53 zł = 1237,73 zł).

/dowód: karta rozliczeniowa akta (...)

W dniu 31 stycznia 2015 r. pozwana nadała na pocztę wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego wskazując we wniosku, iż zaległość alimentacyjna została uregulowana.

Wniosek wpłynął do komornika w dniu 3 lutego 2015 r.

Na skutek powyższego wniosku postanowieniem z 5 lutego 2015 r. umorzono postępowanie egzekucyjne.

/dowód: wniosek z 31.01.2015 r. – k. 137-139 akt (...); postanowienie z 5.02.2015 r. – k. 141 akt (...)

W dniu 2 lutego 2015 r. Komornik zajął powodowi kwotę 435,58 zł, z czego następnie zwrócił powodowi kwotę 352,42 zł

/dowód: karta rozliczeniowa akta (...)

Postanowieniem z 4 marca 2015 r. ustalono koszty postępowania egzekucyjnego na łączną kwotę 749,69 zł i obciążono nimi powoda.

W ramach tej kwoty obciążono powoda kosztami przelewów finansowych - 13,02 zł, kosztami doręczeń korespondencji – 193,72 zł, opłatami stosunkowymi – 542,95 zł

/dowód postanowienie z 4.03.2015 r. – k. 146 akt (...)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania egzekucyjnego oraz w aktach niniejszej sprawy. Dokumenty nie były kwestionowane co do swej treści i Sąd uznał je za wiarygodne. Pozwana przyznała, iż pobrała w imieniu małoletniego wierzyciela alimentacyjnego od powoda kwoty widniejące na potwierdzeniach przelewu dołączonych do pozwu.

Odnosnie alimentów wpłaconych w październiku 2010 r. Sąd uznał, iż zostały one uiszczone w ostatnim dniu tego miesiąca. Powód przedstawił bowiem oświadczenie podpisane przez matkę pozwanej, w której wskazano, iż 400 zł pokryło należność alimentacyjną. Treść tego oświadczenia nie była kwestionowana przez pozwaną, jednakże z treści tego dokumentu nie wynika dokładna data zapłaty. Przy braku innych dowodów Sąd przyjął ostatnią możliwą datę tj 31 października uznając jednocześnie, iż powód nie wykazał zgodnie z art. 6 k.c. , aby wpłata miała miejsce wcześniej.

Powód roszczenie swoje opierał na twierdzeniu, iż pozwana swoim zachowaniem wyrządziła powodowi szkodę polegającą na tym, iż wyegzekwowano od niego zbyt dużą kwotę w stosunku do tego, co winien był uiszczać zgodnie z ugodą sądową dotyczącą alimentów.

Tak określona podstawa faktyczna oznaczała, iż roszczenie powoda zgodnie z art. 415 kc mogłoby być uwzględnione jedynie w przypadku wykazania przez powoda szkody w jego mieniu, bezprawności zachowania pozwanej noszącej znamiona winy oraz związku przyczynowego między zachowaniem pozwanej a winą. Przepis art. 6 kc jednoznacznie wskazuje, iż to powód winien wykazać wymienione przesłanki odpowiedzialności.

Oceniając zachowanie pozwanej z punktu widzenia zgodności z prawem Sąd miał na uwadze, iż dokonywane przez powoda wpłaty pozwana mogła zaliczać w pierw na zalegające należności główne, a w ramach tych zaległości – w pierw na odsetki a potem na zaległość główną, co zgodne byłoby z dyspozycją art. 451 k.c. Dokonując zaliczeń wpłat w ten sposób pozwana działałaby zgodnie z przepisami prawa, a więc nie można byłoby w tym zakresie mówić o bezprawności zachowania pozwanej. Dokonując wyliczeń zaległości alimentacyjnej w powyższy sposób Sąd ustalił, iż na dzień złożenia wniosku egzekucyjnego zaległość alimentacyjna faktycznie istniała, nawet w większej wysokości niż określona we wniosku alimentacyjnym, a tym sam jego złożenie było działaniem uprawnionym. W konsekwencji zawarte w pozwie żądanie zwrotu kwoty 734 zł (część globalnej kwoty dochodzonej przez powoda) nie było uzasadnione i w tym zakresie powództwo zostało oddalone.

Odnosnie żądania zwrotu kwoty 159,60 zł – egzekucyjna opłata stosunkowa ustalona postanowieniem Komornika Sądowego z 22 kwietnia 2014 r na mocy art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji Sąd uznał, iż roszczenie to nie zasługiwało na uwzględnienie. W uzasadnieniu postanowienia Komornika wskazano, iż kwotę tę obliczono jako 5 % różnica między zaległością przed złożeniem wniosku o częściowe cofnięcie egzekucji, a zaległością istniejącą po częściowym cofnięciu przez pozwaną wniosku egzekucyjnego. Zestawiając jednakże nawet faktyczną zaległość alimentacyjną na dzień wszczęcia egzekucji (956,97 zł) a należnością istniejącą w dniu 22 kwietnia 2014 r. (129,28 zł) różnica między tymi kwotami wynosi 827,69 zł. Opłata stosunkowa z art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji wynosiłaby więc 5% z 827,69 zł lecz nie mniej niż 1/20 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W konsekwencji należna opłata stosunkowa również przy prawidłowym wyliczeniu zaległości alimentacyjnej wyniosłaby 159,60 zł. Nie można więc było uznać, iż zachodził adekwatny związek przyczynowy między działaniem pozwanej a szkodą w postaci obowiązku poniesienia przez powoda kosztów opłaty stosunkowej; opłata w takiej wysokości powstałaby również gdyby egzekwowana byłaby prawidłowo ustalona kwota zaległości alimentacyjnej.

Odnosnie żądania zwrotu kwoty 1931,79 zł pomniejszonej o zwróconą przez pozwaną kwotę 115,31 zł Sąd miał przede wszystkim na uwadze, iż pozwana w dniu 22 kwietnia 2014 r. oświadczyła Komornikowi, iż w dalszym ciągu pozostaje do wyegzekwowania zaległość w wysokości 1166 zł wraz z odsetkami, czym spowodowała, iż postępowanie

egzekucyjne było w dalszym ciągu kontynuowane. Rzeczywista zaległość alimentacyjna na ten dzień wynosiła 129,28 zł. Pozwana złożyła więc niezgodne z prawdą, a więc bezprawne oświadczenie, dotyczące stanu zaległości alimentacyjnej. Oceniając zachowanie pozwanej w aspekcie winy Sąd miał na uwadze, iż to rzeczą pozwanej było ustalenie zgodnie z obowiązującymi przepisami, a przede wszystkim zgodnie z ugodą sądową wysokość należności alimentacyjnej. Winę pozwanej potwierdza okoliczność, iż powód pismami skierowanymi w marcu 2014 r. wskazywał pozwanej, iż zaległość alimentacyjna w rzeczywistości nie istnieje. W pismach tych powód przedstawiał argumenty potwierdzające jego stanowisko. W tym stanie rzeczy pozwana winna była dokładnie zweryfikować stan zadłużenia i dokładnie ustalić, czy wniosek egzekucyjny nie powinien być cofnięty ponad rzeczywistą zaległość. Brak należytej weryfikacji obciąża wyłącznie pozwaną, a jednocześnie stanowi o jej winie.

Z kwoty 1931,79 zł wyegzekwowanej w dniu 19 stycznia 2015 r. przekazano pozwanej kwotę 1492,57 zł, z czego pozwana oddała powodowi kwotę 115,31 zł. Faktyczna zaległość alimentacyjna na ten dzień wynosiła 139,53 zł. W konsekwencji więc powód nadpłacił ponad uregulowany obowiązek alimentacyjny kwotę 1237,73 zł ((...),57 – 115,31zł – 139,53 zł = 1237,73 zł). Kwota ta została wyegzekwowana niesłusznie na skutek działania pozwanej, która złożyła niezgodny z rzeczywistym stanem zadłużenia wniosek o dalsze kontynuowanie postępowania egzekucyjnego co do kwoty 1166 zł z odsetkami.

Pozostała część kwoty 1931,79 zł (ponad 1492,57 zł) pokryła koszty postępowania egzekucyjnego. W ramach tej kwoty Komornik pobrał opłatę w wysokości 240 zł mocą postanowienia z 5 stycznia 2015 r. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż kwota ta wynika z art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji i stanowi 15 % kwoty wpłaconej bezpośrednio wierzycielowi. W ocenie Sądu roszczenie o zwrot tej kwoty przez pozwaną nie jest uzasadnione. Przekazywane przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi kwoty w toku egzekucji traktować należy jak wyegzekwowane przez komornika. Zaległość alimentacyjna cały czas istniała w toku postępowania egzekucyjnego i ostatecznie uregulowana została dopiero 19 stycznia 2015 r. Skoro więc w okresie od września do grudnia 2014 r. powód uiszczył bezpośrednio przedstawicielowi wierzyciela kwotę 1600 zł, co nie uregulowało całego zadłużenia alimentacyjnego, to należna od tej kwoty opłata wynosi 240 zł, którą powód i tak musiałby uiszczyć nawet gdyby pozwana prawidłowo wyliczyła należność alimentacyjną.

Co do kosztów egzekucyjnych w wysokości 75,04 zł nałożonych na powoda mocą postanowienia Komornika Sądowego z 12 sierpnia 2014 r. (art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji) wskazać należy, iż na ten dzień istniała zaległość alimentacyjna. Z tego powodu koszt ten powstałby niezależnie od działań pozwanej. Jednocześnie Komornik ustalił ten koszt w minimalnej ustawowej wysokości .

Odnośnie kosztów egzekucyjnych w wysokości 111,42 zł ustalonej postanowieniem z 4 marca 2015 r. na mocy art. 49 ust. 1 w wysokości 8% wartości wyegzekwowanego świadczenia roszczenie o zwrot tej kwoty również nie jest zasadne. Na dzień 19 stycznia 2015 r., kiedy to wyegzekwowano od powoda kwotę 1931,79 zł zaległość rzeczywista wynosiła 139,53 zł stąd też opłata stosunkowa od tej kwoty wynosiłaby 11,16 zł Z przepisu art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji wynika, że opłata ta nie może być jednak niższa niż 1/20 wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 10.03.2006 r. w sprawie wysokości opłat za czynności komorników niebędące czynnościami egzekucyjnymi – Dz. U. 2006 r. Nr 42 poz. 289 – wynika, iż chodzi to o przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej) tj. $1/20 * 3783,46 \text{ zł} = 189,17 \text{ zł}$. Organ egzekucyjny pobrał opłatę w wysokości 111,42 zł, a więc w istocie mniejszej, niż wynikałoby z przepisów ustawy W konsekwencji skoro przy istnieniu zaległości alimentacyjnej powód musiałby i tak uiszczyć tę opłatę, to tym samym roszczenie o jej zwrot jest nieuzasadnione.

Co do kwot stanowiących koszty doręczeń środków pieniężnych oraz kosztów doręczania korespondencji. Sąd miał na uwadze, iż koszty te i tak by powstały niezależnie od wysokości zaległości alimentacyjnej, stąd też roszczenie o zwrot tych kwot również było nieuzasadnione.

Za nieuzasadnione Sąd uznał również żądanie zwrotu kwoty 83 zł uiszczony w toku postępowania egzekucyjnego. Na kwotę tę składała się kwota 60 zł ustalona jako 15% od wartości świadczenia wyegzekwowanego za styczeń 2015 r. (art.

49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji). Kwota 400 zł tytułem należności alimentacyjnej za styczeń 2015 r. uiszczona została bezpośrednio wierzycielowi, przy czym jak wspomniano powyżej taka sytuacja traktowana jest na równi z sytuacją, w której egzekucji należnych świadczeń dokonuje organ egzekucyjny. Zaległość alimentacyjna została uregulowana dopiero w dniu 19 stycznia 2015 r., do tego zaś momentu wpłaty dokonywane bezpośrednio do rąk przedstawiciela wierzyciela traktowane być winny jak wyegzekwowane przez komornika.

Odnośnie zaś kwot 14,64 zł i 8,52 zł składających się na kwotę 83 zł wskazać należy, iż były to koszty doręczeń środków pieniężnych oraz kosztów doręczania korespondencji. Sąd miał na uwadze, iż koszty te i tak by powstały niezależnie od wysokości zaległości alimentacyjnej, stąd też roszczenie o zwrot tych kwot również było nieuzasadnione.

W konsekwencji Sąd za zasadne uznał roszczenie o zapłatę kwoty 1237,73 zł.

O odsetkach od tej kwoty Sąd orzekł na mocy art. 455 kc oraz 481 kc, z uwzględnieniem nowelizacji przepisów kodeksu cywilnego dotyczących odsetek za opóźnienie. Pierwszym pismem, w którym powód sprecyzował swe roszczenie wobec pozwanej co do konkretnej kwoty był pozew, który został doręczony w dniu 1 października 2015 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy wskazanych powyżej przepisów orzekł jak w pkt I i II wyroku.